

57.

- 1) Zákaz vycházení znamená zákaz volného pohybu venku na určitém území.
- 2) Obvykle se vyhláší za války nebo při lidových bouřích.
- 3) Diktatura ho v Chile vyhlásila 11. září 1973 a trval až do 2. ledna 1987.
- 4) Táta se jednoho letního večera vyšel jen tak projít. Nestihl se vrátit, musel zůstat na noc u kamarádky.
- 5) Pomílovali se, otěhotněla, narodil jsem se.

- A) Žádná
- B) 5
- C) 1, 2 a 3
- D) 4 a 5
- E) 2

58.

- 1) Nechtěl/a jsem psát o tobě, ale nedá se tomu vyhnout.
- 2) Tak teď píšu o tobě. Čteš to, takže to víš.
- 3) Já jsem teď text, který čteš, a nechceš, aby existoval.
- 4) Nenávidím tě.
- 5) Chtěl/a bys vládnout cenzorskou mocí.
- 6) Aby si tyto věty nemohl přečíst už nikdo další.
- 7) Nenávidím tě.
- 8) Podělal/a jsi mi život.
- 9) Teď jsem text, co nemůžeš smazat.

- A) Žádná
- B) A
- C) B
- D) C
- E) D

59.

- 1) V šedesáti pěti letech jí našli rakovinu prsu.
- 2) Museli jí amputovat jedno ňadro.
- 3) Nedlouho poté u ní vypukla Alzheimerova choroba.
- 4) Nepoznávala vlastní děti, vnoučata, nikoho.
- 5) Nepoznávala dokonce ani mne.
- 6) Ale nikdy nezapomněla, že jí chybí jeden prs.

- A) Žádná
- B) 1
- C) 2
- D) 4
- E) 5

60.

- 1) Maminčina otce jsem viděl jen třikrát v životě. Není jasné, kolik měl dětí: podle maminčiných výpočtů víc než dvacet, míň než třicet.
- 2) Poprvé se u nás objevil jednou pozdě večer, už jsme skoro spali. Představil nám Verónicu, svou nejmladší dcerku, mohly jí být tak čtyři nebo pět, byla mladší než já.
- 3) Pozdravte svou tetu Veritu, řekl mně a sestře.

A potom: data vašich narozenin mám zapsaná za ušima, na vnučata nikdy nezapomínám.

- 4) Kolem půlnoci odjeli v renaultce čtyřce. Bylo chladno. Maminka musela Veritě půjčit sestřin svetr.
- 5) Ten svetr ti už nikdy nevrátí, řekla u snídane maminka sestře se zadržovaným vztekem, nebo možná smířeně.
- 6) Podruhé jsem ho viděl za delší dobu na jedněch maminčiných narozeninách.
- 7) Byla šťastná. Vzpomínám si na její absurdní a pravdivou větu: *vždycky to bude můj táta.*
- 8) Naposledy jsem ho viděl v nemocnici. Ležel na pokoji s dalšími třemi umírajícími staříky. Řekli mi, že ho mám jít navštívit, rozloučit se.
- 9) Prohlížel jsem si staříky, vypadali jeden jako druhý. Pokoušel jsem se maminčina otce poznat, ale nedokázal jsem to. Chvilí jsem se na ně díval a pak jsem odešel.

- A) Žádná
- B) 3
- C) 4 a 5
- D) 7
- E) 8 a 9

61.

- 1) Vaříme si čaj a Mariela mi vypráví, že u ní ve škole kdysi otěhotněla jedna jeptiška.
- 2) Ptám se, kde a kdy. Na Mater Dei. Byla jsem ještě malá, ve čtvrté třídě na základce.

- 3) Mariela má hnědé oči. Na vteřinu se mi daří představit si, jak vypadal její obličej, když byla malá holka.
- 4) Ostatní ji před námi schovávaly, ale jednou jsme ji zahlédly, vypráví. Prosily, abychom si tajemství nechaly pro sebe.
- 5) Ptám se, jestli to tajemství udržely. Nevím, jak moje spolužačky, odpovídá, ale já ano.
- 6) Jsi první, komu to vyprávím, říká mi.
- 7) Po třiceti letech?
- 8) Ano, po třiceti letech, říká mi.
- 9) Sklopí oči a dívá se na své ruce. Také se jí dívám na ruce.
- 10) Uždíbne nebo pohladí chlebovou střídku. Zapálí si cigaretu.
- 11) Ne, řekne potom zamýšleně: je to už pětatřicet let.

- A) Žádná
- B) 3
- C) 9
- D) 10
- E) 11

62.

- 1) V Chile ve výtahu nikdo nezdraví. Nastoupíš a tváříš se, že nikoho nevidíš, že jsi slepý. A pokud pozdravíš, dívají se na tebe divně a často pozdrav ani neopětují. Mlčky sdílíš křehkou atmosféru jako při obětování.
- 2) Co by je stálo pozdravit, myslíš si, zatímco se v mezipatře otvírají dveře. Už je vás devět, deset

lidí, nikdo další se nevejde. Z něčích sluchátek se ozývá známý song, který máš rád.

- 3) Bylo by jednodušší, kdybys mohl dívku naproti obejmout. Takhle spolu sdílíte jen stejnou snahu vyhnout se jakémukoli dotyku.
- 4) Vybavuješ si jeden trest, který jsi dostal v osmi letech za to, že ses na holčičích záchodech líbal se spolužačkou. Nedělali jste to poprvé, líbání byla taková hra, výzva. Načapala vás jedna učitelka, vyčinila vám a odvedla vás do ředitelny.
- 5) Trest spočíval v tom, že jste museli celou hlavní přestávku stát uprostřed školního dvora jeden proti druhému, držet se za obě ruce a upřeně se na sebe dívat, zatímco ostatní děti na vás pokřikovaly hlouposti.
- 6) Plakala hanbou. Tys měl také na krajíčku, ale vydržel jsi upřeně se jí dívat do obličeje, cítil jsi přitom jakousi smutnou palčivost. Ta holčička se jmenovala Rocío.
- 7) Jak dlouho trvala přestávka? Deset nebo patnáct minut. Od té doby ses nikdy nikomu nedíval do obličeje celých patnáct minut.
- 8) Bylo by jednodušší tu neznámou stojící proti tobě konečně obejmout. Oba klopíte oči, jsi vyšší než ona. Soustředíš se na její ještě mokré černé vlasy.
- 9) Zacuchané pramínky dlouhých rovných vlasů: myslíš na hřívy, které jsi někdy po ránu pečlivě rozčesával. Naučil ses, jak na to. Umíš druhým rozčesávat vlasy.
- 10) Téměř všichni už vystoupili, zůstáváte jen ona a ty. Využili jste veškerého nově nabytého vol-

ného prostoru, abyste si zvětšili odstup. Mohli byste se postavit ještě dál, zalézt si každý do vlastního kouta, ale to by znamenalo něco stavět na odiv, bylo by to stejné jako obejmut se.

- 11) Vystupuje o poschodí níž než ty. A je zvláštní a jaksi děsivé, že jak vidíš v zrcadlech zmnožené jen vlastní tělo, pocítíš a ještě teď zakoušíš ohromnou úlevu.
- 12) V Chile ve výtahu nikdo nezdraví, říkáš pak na večeri s kamarády z ciziny. U nás taky ne, odpovídají, možná ze zdvořilosti. Ale v Chile opravdu nikdo nezdraví, ve výtahu se nikdo na nikoho nedívá, trváš na svém.
- 13) Každý se tváří, jako by tam nebyl. Je možné, že spolu jezdí výtahem dávní přátelé, nepřátelé nebo milenci, jenže se to nikdy nedozvědí.
- 14) Pak dodáš pár klišé o chilské identitě, trochu sociologické omáčky. Při řeči máš pocit, že něco zrazuješ. Ucítíš bodnutí, tíhu klamu.
- 15) V Chile ve výtahu nikdo nezdraví, opakuješ jako nějaký refrén na večeri, kde soutěžíš o nejlepšího pozorovatele a obyvatele nejhorší ze všech zemí.

- A) Žádná
- B) 4, 5, 6 a 7
- C) 8 a 9
- D) 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11
- E) 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 a 15